

Gestolde
eenzaamheid

Gestolde eenzaamheid

Chantal Wtterwulghe

Schrijver: Chantal Wtterwulghe

Cover: Marcus Ghyoot,

Lay-out: Chantal Wtterwulghe

ISBN: 9789402185034

© Chantal Wtterwulghe 2018

Dankwoord

Mijn liefde voor poëzie wordt rijper met mijn leeftijd. Poëzie proeven vraagt tijd en het verdiept zich met de jaren. Tijdens die jaren was ik in alle stilte bezig met het lezen en het schrijven van poëzie. Het resultaat hiervan lees je op volgende bladzijden.

Een grote motivator tijdens het schrijven was 't SchrijfNest van Viviane Van Pottelberghe in Brugge. Twee keer per maand schrijven aan de hand van opdrachten door haar aangereikt, scherpen mijn pen. Een heel oprecht dankjewel!

Bij de samenstelling van deze bundel is Marcus Ghyoot er prima in geslaagd mijn woorden in beeld te vatten. Voor de ontelbare uren waarin hij achter de schermen werkte: dank!

Ik draag deze bundel op aan jou, lezer. Ik heb geen enkele andere bedoeling dan te raken en door mijn woorden de hardheid van het leven af en toe te verzachten.

Ik lees heel graag jouw reactie:

Chantal.wtterwulghe@gmail.com.

Ondertussen hoop ik je lees- en kijkplezier te geven.

Warme groet,

Chantal

Rode eenzaamheid
schuilend voor de grote grijze leegte.
Heimwee werpt een schaduw
op het meedogenloos beton.
Nee, zeg maar niets.
Ik slik en zwijg.
Rood.

Gestolde eenzaamheid
kleurt rood
het grijze heimwee
van het koude beton.
Echo van het zwijgen
breekt de stilte.
Rood.

Een rode gloed
schijngestalte van
menselijke solitude.
Kan gevoel hard zijn als beton?
Ik keer naar binnen,
tast en verstom.
Rood.

In de wieg lag ik alleen
daarna deelde ik het bed met velen:
logeetjes, reisgenoten, scoutsleden,
of wie op mijn pad passeerde.

In de wieg lag ik alleen.

Als je de Melkweg bewandelt
kun je van hoog vallen ...
Ik deelde het bed met velen.
In de wieg lag ik alleen.

Uitwaaien aan zee.
Ik ontmoet jou.
Je neemt me mee.
Aan zee verkennen
we de vloedlijn
van mekaar.
Nonchalant zit je
in het zand.
Cynisch lachje rond je
mond,
omhoog krullend, sexy plooitje.
Ik kan er niet aan weerstaan,
alleen dat plooitje ...
Kom zeg je,
laat ons toch
van de liefde leven.
Onbezorgd.
Dingen komen
vanzelf weer goed.
Ja toch?
Je ziet er wild, ruig uit
ongetemd maar toch lief
Aaibaar, vooral aaibaar.
Je raakt mijn snaar
ogen vol humor
we herkennen
mekaar.
Een ontmoeting zonder
namen.
Ik noem je alias.
Want, vreemd is
iemand niet te kennen
en toch bij naam te
noemen.